

КОЙ Е ДЯВОЛЪТ И КАК ДЕЙСТВА

От Священото Писание узнаваме, че дяволът е падналият Денница. За него Господ ни казва така: видях сатаната, как падна от небето като светкавица (Лук. 10:18).

Той, сатаната, е повелител, началник на чина на падналите от небето ангели, които, решавайки да се възбунтуват против Божествената воля, претърпели поражение и автоматично отпаднали от своето достойнство и положение. Едновременно с това изгубили и изумителната красота на облика си, превръщайки се в мерзки чудовища, самото спомняне за които е ненавистно. На дяволското същество е чуждо всичко добро, хубаво, праведно, просто, разумно и истинно.

Някога носител на светлината, на правдата, на любовта и светостта, Денница със своето неподчинение пред Бога мигновено се е превърнал в оръдие на абсолютния мрак, ненавист, лъжа, на съвършеното зло и на всичко, което поражда погибелно тление и смърт.

Той станал и завинаги ще остане мрак, лъжа и погибел, и целта му е да противостои на всичко, което е от Бога, на този, за когото Бог се грижи, и особено на човека. Той, дяволът, станал и завинаги ще остане наследник на смъртта и обитател на ада, имайки за своя главна цел да прелъсти и увлече на своя страна онези, които успее.

Човекът, който се стреми към единение с Бога, е негова главна мишена. Дяволът не може да се примири с това, да вижда как човекът се издига все по-нагоре и превъзхожда достойнството, което е имал преди грехопадението, поради което и яростно пуска стрелите си в него.

Дяволът е бил и преднамерено остава човекоубиец. Сам бидейки лъжа, коварство и злоба, той не се явява открито, но възбужда ума и чувствата с помощта на представи и коварни уловки с цел да въведе в заблуждение мислите и волята, и да застави разума да се съгласи, и по такъв начин да улови жертвата с обичайното си вероломство, лицемерие и хитрост.

Врагът знае, че човекът живее и действа основно с чувства и усещания, затова и раздразва чувствата, използвайки на пръв поглед благовидни предлози, за да изтръгне по такъв начин съгласие от човека.

Както виждате, дяволът представя всичко като жизнена необходимост. Така става както в материалния, така и в духовния свят.

Ако човек е свободен от страсти и лоши привички, тогава той лесно може да се избави от посегателствата и борбите с дявола. Но ако е техен пленник, тогава го чака жестока и мъчителна борба.

Но все пак може да се противостои на дявола в съюз с благодатта, съпребиваваща в нас, и на основата на нашето предназначение и спазване на божествените заповеди.

Истинно и вярно ни съветва апостолът: опълчете се против дявола и той ще побегне от вас. (1 Иак. 4:7) и още: Ако гневът на началника избухне върху тебе, не напушай мястото си (Екл. 10:4).

Дяволът, като няма власт направо или с чувствен образ да въздейства на човека, го безпокои само посредством въображения и картини, които предлага на мисления екран, и чрез образи, възникващи в ума. В този случай човек сам решава да приеме ли предложението (прилога), или да го отхвърли. Така основно действа дяволът на човека, но какво ще стане по-нататък, зависи от самия човек: ще се поддаде ли, или ще противостои.

Нашият най-непосредствен начин да се защитим и да противостоим на дявола е да призоваваме Бога (в молитва), а така също и да си напомняме за нашата цел и предназначение. Господ, когато е бил в пустинята, ни е показал нагледно как трябва да се борим с врага и с всичко, което му съдейства.

Дяволът не е надарен с прозорливост и дори не знае за какво мисли човекът, но по движението на усещанията прави извод, в съответствие с който възбужда нашите чувства и членове със страстни помисли. Когато види, че човек е разположен към някакъв предмет или идея, образите на които сам е предложил на неговото въображение, дяволът разбира, че именно това желае човекът и че чувства влечение към това. Веднага се намират и подходящи причини, и жертвата попада в неговия плен.

Дяволското естество е подобно на естеството на ума. Той е бистър, неуморен, жесток, не се нуждае от сън, постоянен е в лукавството и злобата, може за един миг да се превръща и да приема всякакъв образ или вид, ако това способства за постигането на коварната му цел. Дяволът се премества във всяко пространство с огромна скорост и използва всякакви средства с главната цел да възпрепятства изпълнението на Божията воля.

Автор: Старец Йосиф Ватопедски

Източник: Атонски беседи